

Så jeg vil godt spørge udenrigsministeren, om der ikke er en risiko på det punkt.

Jeg må jo tage alle spørgsmål til forbindelse med forespørgselsdebatten, men nu har jeg også nævnt det, der for os at se er hovedspørgsmålene på regeringskonferencen. Det, der så udmærker regeringen, er, at regeringen konsekvent har undladt at fremlægge forslag om hovedspørgsmålene, og det viser jo, at regeringen i udenrigspolitiske spørgsmål, ikke alene i enkeltager, men også i det store spørgsmål, EU-spørgsmålet, har et problem med at finde ud af, hvordan man varetager landets interesser.

Afslutningsvis: De danske forbehold – hvad skal vi gøre, og hvornår? For det første skal vi huske på, at forbeholdene kun hindrer Danmark i at deltage. Vi kan altså ikke forhindre de andre i at gå videre. Regeringen ønsker ikke at diskutere forbeholdene. Venstre har i lang tid forsøgt at få en egentlig diskussion om de fire danske forbehold. Det har ikke kunnet lade sig gøre. Både statsministeren og udenrigsministeren og den øvrige regering er fuldstændig tavse.

Derfor har Venstre, som det på det sidste er fremgået af dagspressen, nu erkendt, at det ikke kan lade sig gøre i denne omgang at komme af med forbeholdene. En folkeafstemning ligger langt ude i fremtiden, fordi det er umuligt at forestille sig en folkeafstemning uden en grundig folkelig debat inden.

Så konklusionen for os at se er, at vi først kommer af med forbeholdene, når vi får en ny regering.

(Kort bemærkning).

Ove Fich (S):

Blot et enkelt spørgsmål.

Jeg hørte, at fru Charlotte Antonsen gjorde sig til talsmand for ændrede stemnevægte mellem landene. Jeg vil gerne bede fru Charlotte Antonsen bekræfte, at det så betyder, at Venstre er indstillet på, at de store lande skal have flere stemmer i forhold til de små lande, uden at Danmark og de andre små lande får noget til gengæld for det.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg er meget glad for, at Venstres ordfører kom med den melding her fra Folketingets talerstol, at man i Venstre har erkendt, at de fire forbehold ikke står foran deres afskaffelse, og at man må leve med dem, indtil der er mulighed for, at

der er en ændret stemning i befolkningen. Den melding synes jeg det var rart at få her fra Folketingets talerstol.

Men jeg har et konkret spørgsmål til fru Charlotte Antonsen i forbindelse med den ret lange tid, fru Charlotte Antonsen anvendte på beskrivelser af det sikkerhedspolitiske problem og det, at forbeholdet på det sikkerhedspolitiske område efter Venstres mening var en uholdbar situation. Jeg vil gerne spørge, om det slet ikke bekymrer Venstre, eller om Venstre slet ikke kan forestille sig de problemer, man kan komme i, hvis man har et sæt af lande, som beslutter sig i NATO, og et andet sæt af lande, som beslutter sig i EU, for at handle i forbindelse med en konkret konflikt i Europa eller et andet sted, og man altså inden for det samme geografiske område har to vidt forskellige sikkerhedspolitiske beslutninger. Det vil jo nemlig blive konsekvensen af, at man opbygger en selvstændig sikkerhedsorganisation i EU.

Er det scenario slet ikke et, som man en gang imellem kan diskutere i Venstre?

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Det er jo underholdende at følge Venstres og De Konservatives manøvrer i forhold til hinanden. Hr. Kent Kirk siger nu, at det er De Konservatives mål at få fjernet undtagelserne ved afslutningen af regeringskonferencen, mens Venstre, som tidligere havde det krav, nu tilsyneladende støtter det fifleri, som Venstre så stærkt kritiserede under afslutningsdebatten her i Folketinget i foråret.

Jeg vil godt spørge Venstres ordfører, hvad det er, der har gjort, at man nu er tilhænger af de fiflerier, som man så stærkt tog afstand fra i foråret.

Jeg kan huske debatten og var fuldstændig enig i det synspunkt, der blev fremført dengang, nemlig at i stedet for, at man går ud og afskaffer undtagelserne åbenlyst, ja, så fifler man dem væk. Fru Charlotte Antonsen nævnte selv, at man har dette med fredsskabende militære aktioner inde i billedet nu; det er jo militære aktioner, og det vil sige, at det er et forsvar, det er fiflerier.

Hvordan kan det være, at Venstre nu støtter fiflerimetoden?